

ÎNCHEIERE

29 martie 2017

municipiul Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, – Svetlana Filincova,
Judecători – Iurie Bejenaru, Maria Ghervas,

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de avocatul Marcel Popescu reprezentantul recurentului Kilimciuc Serghei,

în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Kilimciuc Iulia împotriva lui Kilimciuc Serghei, intervenient accesoriu Direcția protecția copilului sec. Rîșcani mun. Chișinău, privind desfacerea căsătoriei și determinarea domiciliului copilului minor,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 septembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Kilimciuc Serghei,

c o n s t a t ă :

La 04 martie 2014 Kilimciuc Iulia a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Kilimciuc Serghei, intervenient accesoriu Direcția protecția copilului sec. Rîșcani mun. Chișinău, privind desfacerea căsătoriei și determinarea domiciliului copilului minor.

În motivarea acțiunii a indicat că la data de 01 septembrie 2003 a înregistrat căsătoria cu Kilimciuc Serghei, la Primăria satului Măgdăcești, r-nul Criuleni, cu nr. 19. Din căsătoria dată au un copil minor XXXXXX XXXX an.xx.xx.xxxx Viața în comun cu pîrîtul a eșuat, adesea se certau, nu găseau soluții comune la rezolvarea diferitor probleme de familie și nu puteau găsi o soluție de compromis. Relațiile dintre ei răcindu-se considerabil. Au încercat să se împace dar nu le-a reușit. A păstra familia în continuare este imposibil principala cauză fiind incompatibilitatea caracterelor.

Mai indică că unul din motive pentru înaintarea cererii servește faptul abuzului de alcool din partea pîrîtului și a comportamentului agresiv al acestuia care survine în urma consumului, fiind înjosită, bătută și maltrată fizic. În familie permanent persistă o atmosferă tensionantă, însoțită de răbufniri de furie a pîrîtului. Mai bine de 6 ani nu locuiesc împreună. Consideră că a păstra familia în continuare este imposibilă, aceasta avînd un caracter pur formal. Careva litigii patrimoniale la depunerea cererii nu are, de termen de împăcare nu are

nevoie deoarece împăcarea nu este posibilă. Au realizat un acord verbal în privința educării, întreținerii și stabilirii domiciliului copilului minor Kilimciuc Sergiu an.2004 împreună cu mama- Kilimciuc Iulia Mihail. Solicită desfacerea căsătoriei încheiate cu Kilimciuc Serghei la data de 01 septembrie 2003, cu nr. 19, la Primăria satului Măgdăcești, r-nul Criuleni, și determinarea domiciliului copilului minor Xxxxx Xxxxx an.xxxx, la locul de trai al reclamantei Kilimciuc Iulia Mihail (f.d.3-9).

La data de 05.12.2014, Kilimciuc Serghei a depus acțiune reconvențională, privind partajarea bunurilor comune dobândite în timpul căsătoriei (f.d.41-43).

Prin încheierea Judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău din 23.12.2014 s-a refuzat în primirea cererii reconvenționale a reprezentantului pîrîtului Kilimciuc Serghei, avocatul Popescu Marcel privind partajul bunurilor comune dobândite în timpul căsătoriei, care a fost menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17.03.2015 (f.d.44, 61-63).

Prin hotărîrea Judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău din 16 decembrie 2015, a fost admisă cererea depusă de Kilimciuc Iulia împotriva lui Kilimciuc Serghei, intervenient accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Rîșcani, mun. Chișinău, privind desfacerea căsătoriei și determinarea domiciliului copilului minor.(f.d.93, 98-99).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 septembrie 2016 a fost respins apelul declarat de către Kilimciuc Serghei reprezentat de avocatul Popescu Marcel și a fost menținută hotărîrea Judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău din 16 decembrie 2015 și încheierea Judecătoriai Rîșcani mun. Chișinău din 23 decembrie 2015 (f.d.132,133-138).

La 05 ianuarie 2017 Popescul Marcel, reprezentantul recurentului Kilimciuc Serghei a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 septembrie 2016, hotărîrii Judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău din 16 decembrie 2015 și încheierii Judecătoriai Rîșcani mun. Chișinău din 23 decembrie 2015 solicitînd admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel, a hotărîrii instanței de fond cît și a încheierii indicate, cu trimiterea dosarului la o nouă rejudecare în instanța de fond în alt complet de judecată, și încasarea cheltuielilor de judecată (f.d. 140-149).

Susține recurentul că decizia Curții de Apel Chișinău din 28.09.2016 este neîntemeiată, solicită să fie casată, deoarece instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, precum și a aplicat legea ce nu trebuia să fie aplicată, totodată, instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces, aprecierea probelor a fost arbitrară și erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Iar la emiterea hotărîrii și încheierii instanței de fond nu s-a constatat și nici nu s-au elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, iar circumstanțele pe care instanța le-a considerat constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice și suficiente, totodată, concluziile instanței, expuse în hotărîre, sînt în

contradicție cu circumstanțele pricinii, precum și normele de drept material și de drept procedural, au fost încălcate și aplicate eronat, instanța nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, precum și a aplicat legea care nu trebuia să fie aplicată.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs, în raport cu materialele pricinii și prevederile Legii, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de avocatul Marcel Popescu, reprezentantul recurentului Kilimciuc Serghei, ca fiind inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin.(1) din Codul de Procedură Civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod Procedură Civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Cod Procedură Civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod Procedură Civilă.

Dat fiind faptul că temeiurile declarării recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII din Codul de Procedură Civilă, sunt strict delimitate de art.432, Completul reține că, reieșind din prevederile art.437 alin.(1) lit.f) din Codul de Procedură Civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau acelor circumstanțe ale aplicării eronate ale normelor de drept material sau procedural, care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, criticile aduse de recurent, însoțite de argumentarea circumstanțelor de fapt ale pricinii, percepute din propriul punct de vedere al recurentului, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art.432 din Codul de Procedură Civilă, în condițiile în care se insistă asupra reaprecierii probelor și circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de judecată.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de judecată, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

Se cere a fi precizat că, specific recursului declarat în condițiile secțiunii a 2-a, Capitolul XXXVIII, Cod Procedură Civilă, este că recursul nu provoacă o rejudecare a fondului pricinii. Rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Abordarea recurentului în speță evidențiază în mod clar dezacordul acestora cu soluția dată de instanța de judecată, însă argumentele acestuia nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor instanței de judecată, care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Mai mult ca atât, Completul notează că, în esență, argumentarea expusă în cererea de recurs este similară argumentării expuse în cererea de apel, asupra căreia instanța de apel s-a expus cu suficientă claritate, circumstanță care evidențiază caracterul iluzoriu al criticilor aduse de recurent ori, recurentul indică doar la dezacordul instanței de judecată de a admite cererea reconvențională privind partajarea averii nu și în privința cererii de desfacere a căsătorie și stabilirii domiciliului copilului minor.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, iar recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, caracter care nu poate fi evidențiat de cererea de recurs în cauză.

Astfel, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod Procedură Civilă, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de avocatul Marcel Popescu reprezentantul recurentului Kilimciuc Serghei.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecători

Svetlana Filincova,

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas